

„Undertegnede Rekrutter ved ovennævnte Kompagnis” — det er 9de Bataillons 4de Kompagni — „2den Deling indgiver herved paa nævnte Delings Vegne Klage over Sergent N. J. Halberg, fordi han ved flere Lejligheder har behandlet flere af os paa en efter vor Mening ulovlig Maade, idet han ikke alene har anvendt grove Skældordsord, men endog ligefrem har forgrebet sig paa os.

Sergent Halberg har f. Eks. under Gymnastikken den 23. ds. kaldt Nr. 38 for en Kraftidiot, og han har ved en tidligere Lejlighed (for ca. en halv Snes Dage siden) kaldt Nr. 47 „et tykt forædt Asen”. Og dette er kun enkelte Eksempler paa de Navne, han jævnlig anvender overfor de Folk, der staar under hans Kommando.

Nævnte Sergents efter vor Formening ulovlige Optræden overfor flere af os indskrænker sig som nævnt ikke til Anvendelsen af grove Skældordsord. Under Gymnastikken den 23. ds. greb han f. Eks. medunderskrevne Nr. 39 i Brystet paa en voldsom Maade. Og under Bajonettægning for ca. en halv Snes Dage siden (samme Dag, som han kaldte Nr. 47 „et tykt forædt Asen“) greb han Nr. 56 i Brystet og ruskede ham paa en meget brutal Maade. Ved samme Lejlighed lod han Delingen, med Undtagelse af en enkelt Mand staa i bøje Knæ uafbrudt i ca. 20 Minutter, foretagende de forskellige under Bajonettægning hørende Øvelser, uden et eneste Øjeblik at lade os strække Benene og sænke Bajonetten. Følgen var selvfølgelig, at vi til sidst paa Grund af Træthed umuligt kunde støde paa den reglementerede Maade.

Naar nærværende Klage ikke indgives af de enkelte Rekrutter alene, som har været Genstand for den forannævnte Behandling, men derimod af hele Delingen, skyldes det især, at vi har det Indtryk, at det omtrent er tilfældigt, hvem af os der bliver Genstand for Sergent Halbergs Overgreb, naar han bliver hidsig. Og samtidig med, at vi som gode Kammerater gør fælles Sag med hverandre, naar vi mener, at nogle af os lider Uret, vil vi ved vor Optræden pointere, at en Befalingsmand, der behandler voksne, ærekære Mennesker paa den foranbeskrevne Maade, selvfølgelig aldrig kan virke animerende paa Mandskabet, men

tværtimod snarere kan betage det den Interesse for og Lyst til Arbejdet, som maaske ellers kunde være til Stede.

For samtlige Rekrutter af 2den Deling (med Undtagelse af Nr. 30 og Nr. 56, der begge er paa Sygehuset): Nr. 55, Abildtrup, Nr. 39, Jørgensen.

NB. Nr. 34 var som Ordonnans fraværende under Øvelserne den 23. ds. og tager derfor Forbehold overfor de under nævnte Dato anførte Klagepunkter.”

De Klagepunkter, som her er fremførte, er alle rigtige, deres Rigtighed er bevist, og Sergent Halberg er som Følge af at være overbevist om at have begaaet de i Klagen fremførte Overgreb blevet idømt 8 Dages Kvarterarrest. Soldaterne har lært ifølge Hærens Lærebog § 43, at hvis en Afdeling vil indgive en samlet Klage, skal den underskrives af to paa alles Vegne. Det har disse to gjort i Henhold til Lærebogens § 43, og det, de klager over, er rigtigt. Sergenten blev dømt for sine Overgreb. Men Rekrutterne blev sat under Tiltale, og uagtet deres Klage er berettiget, bliver de idømte 5 Dages mørk Arrest paa indskrænket Kost hver. Det er dog et højst besynderligt Resultat, og den, der tror, at et saadant Resultat er styrkende for Disciplinen i den danske Hær, tager i overmaade høj Grad fejl. Der er sikkert intet, der kan undergrave Disciplinen i Hæren mere end det, at de menige Soldater føler sig delvis retsløse, mens de er Soldater, eller staaende under en Ret, som Mennesker i vore Dage ikke kan erkende for med Grund at bære Navnet en Ret, en Ret, som kunde være passende for lejede Landsknægte, men som aldeles ikke er forenelig med den Ordning, vi har nu, at det er Landets Sønner, der er inde og aftjener deres Værnepligt.

Men der er mere mærkeligt i den Sag. Der sker nemlig noget yderligere, og her kommer jeg til et Punkt, hvor jeg gerne vil sige nogle Ord til Retfærdiggørelse for en Mand, som er blevet alvorligt angrebet offentligt, en Kaptajn Christensen. Jeg ser, at han er blevet kaldt Løve-Christensen, og han hedder maaske saadan; men han underskriver sig selv bestandig Christensen og ikke Løve-Christensen, og jeg vil ogsaa kalde ham ved det førstnævnte mere rimelige Navn alene. Da de to Rekrutter kommer med denne Klage til Kaptajn Christensen,